
Notitie

aan : Consultatie I en M
via www.internetconsultatie.nl/omgevingswet

van : De Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie en de
Vereniging Nederlandse Petroleum Industrie
Door Jos Roosen /VNCI

kenmerk : N-16-71

datum : 16 september 2016

betreft : VNCI/VNPI commentaar Omgevingsbesluiten

Graag maken wij gebruik van de mogelijkheid te kunnen reageren op de consultatie versies van de Besluiten die onder de Omgevingswet komen. Ons commentaar is samen met de Vereniging van Nederlandse Petroleum Industrie (VNPI) tot stand gekomen. Het VNCI commentaar geldt daarmee tevens als het VNPI commentaar. Omdat wij de vier besluiten in onderlinge samenhang beschouwen hebben we één integraal commentaar.

De voorgelegde besluiten laten zien dat er met de Omgevingswet een grote omslag zal plaatsvinden in de regulering van het omgevingsrecht. We zijn in grote lijnen positief hierover. Wel maken wij een voorbehoud wat betreft het omgevingsveiligheidsbeleid omdat wij de consultatie hierover prematuur vinden zoals wij hieronder toelichten.

Onze positieve grondhouding neemt niet weg dat wij op veel punten commentaar hebben en verbeteringen wensen. Voor ons algemene commentaar verwijzen wij naar het commentaar van VNO- NCW. Dit geldt vooral voor de punten financiële zekerheid en zorgplichten die op chemische bedrijven een extra last leggen die ongewenst is in het kader van het terugdringen van regeldruk.

Wij herhalen in deze consultatie niet de punten die wij bij de preconsultatie hebben genoemd maar waar wij geen zichtbare verandering opmerken. Dat commentaar geldt dan nog onverminderd.

De omslag biedt zeker kansen en voordelen voor nieuwe ontwikkelingen en betere kenbaarheid. Maar het succes is vooral afhankelijk van de uitwerking in de praktijk. Als de paradigmashift niet van meet af aan wordt toegepast, dan zien wij de regels eerder als een verzwaring. Het vertrouwen waar de wet van uitgaat moet door alle partijen omarmd worden en in praktijk gebracht. Onze zorgen zijn hier

- dat de ruimte die het Rijk nu biedt door minder centraal te regelen wordt ingevuld met veel lokale regels, handreikingen en richtlijnen.
- dat de mogelijkheden voor maatwerk onnodig worden beperkt of zelfs verboden, zoals voor meet –en registratieverplichtingen.
- dat doelvoorschriften te zeer worden uitgewerkt in specifieke zorgplicht of aanvullend maatwerk om “zeker te stellen dat”
- dat de ruimte voor gelijkwaardigheid en kosteneffectiviteit in relatie tot bbt in praktijk blijft leiden tot langdurige discussie
- dat de gehanteerde begrippen te strikt naar de letter worden toegepast
- dat voor bedrijven met een provinciale milieuvergunning waarvoor afwijken van een gemeentelijk omgevingsplan gewenst is, veel vertraging en onzekerheid ontstaat

Recent heeft de Europese Raad van Ministers het innovatieprincipe omarmd, niet in het minst door de sterke inzet van de Nederlandse overheid. De Nederlandse (omgevingsrecht) wetgever zou het sieren daar zelf al invulling aan te geven. Gezien de verplichtingen voor vergunning plichtige bedrijven betwijfelen wij of daar in deze voorstellen optimaal gebruik van is gemaakt, gezien de vele eisen die er gesteld kunnen worden voordat tot vergunning kan worden overgegaan. Voor vergunning plichtige bedrijven lijken de regels juist eerder verzwakt: met meer verplichtingen bij de vergunningverlening, door de gehanteerde begrippen die zullen leiden tot meer onderzoeksverplichtingen, ('indien verzekerd is dat'), de vertaling van EU oogmerken naar verplichtingen voor bedrijven, het soms categorisch geen maatwerk toestaan, de potentiële financiële zekerheid e.d.

Het is nog de vraag of er voldoende ruimte is voor de ontwikkelingen die nodig zijn voor de circulaire economie. Dat kunnen wij nog niet goed inschatten.

Wij vinden het een gemiste kans dat het niet is gelukt de voorschriften voor deze bedrijven (net als de situatie voor 1 januari 2013) veel meer integraal in één document te krijgen. De versnippering lijkt voor deze bedrijven te hebben plaatsgemaakt gemaakt voor een nieuwe versnippering, niet altijd bevorderlijk voor de naleving.

Algemeen

Regeldruk/kenbaarheid

Besluiten samenvoegen

In grote lijnen lijkt de aanpak van de vier Besluiten een verbetering ten opzichte van de vele bestaande Besluiten. De richtingaanwijzer is een goede vondst maar nog niet geheel helder. Helaas ontstaat ook nieuwe versnippering en dat maakt de kenbaarheid van de regels niet altijd beter. Ook denken wij dat de verdeling over vier besluiten tot onnodige versnippering leidt omdat onze leden toch met alle vier besluiten van doen hebben. Samenvoegen van de vier Besluiten lijkt ons een goed idee.

Eén set regels

Hoewel de regels uit de diverse AMvB's en ministeriële regelingen meer overzichtelijk bij elkaar zijn gebracht in één besluit, is voor de chemie het aantal regels niet significant verminderd ten opzichte van de huidige situatie. Net als in de huidige situatie blijven er naast de vergunning op milieugebied nog diverse algemene regels gelden. Hierdoor blijft het totale voorschriften pakket lastig te beheren, zowel voor het bedrijf als voor het bevoegd gezag. Op pagina 71 van de algemene nota van toelichting wordt aangegeven dat is overwogen of voor complexe bedrijven niet met vergunningplicht zou kunnen worden volstaan, zonder dat er algemene regels gelden. Deze beschouwing heeft er toe geleid dat het aandeel van algemene regels die voor deze complexe bedrijven gelden zo beperkt mogelijk zou zijn gehouden. Dit is naar onze opinie maar beperkt het geval. Maar vooral is het een gemiste kans om de voorschriften voor deze bedrijven (net als de situatie voor 1 januari 2013) veel meer integraal in één document te krijgen.

Met betrekking tot de algemene regels voor bepaalde opslagtanks voor vloeistoffen lijkt het nog complexer te worden. Er zal opnieuw moeten worden bepaald welke tanks er onder algemene regels gaan vallen en aan welke regels die tanks dan moeten voldoen.

Er komt ook nieuwe vergunningplicht voor sommige wateractiviteiten, zoals voor hemelwater dat via een pijp naar Rijkwater stroomt. Op de integratie met de Waterwet zijn wij al bij de preconsultatie eerder ingegaan. Er blijven dus voor bedrijven twee systemen ontstaan terwijl water toch een integraal deel is van bedrijfsactiviteiten.

De zeer gedetailleerde algemene regels voor (middel)grote stookinstallaties die van toepassing zijn op allerlei installaties in de chemische industrie, zoals kraakfornuizen is voor ons een punt van zorg. Deze kraakfornuizen kennen reeds op deze installaties toegespitste en zeer gedetailleerde EU wetgeving en behoren daarom onder het emissie- en monitoringsregime van de toepasselijke EU regels, de BREF's (LVOC).

Wetgevingsoperatie

Niet geheel beleidsneutraal

Uitgangspunt bij deze wetgevingsoperatie is dat zij beleidsneutraal zou zijn. Dat is op een aantal punten zeker niet het geval.

Wij noemen bijvoorbeeld het voorstel om bij Seveso inrichtingen en IPPC installaties financiële zekerheid te kunnen vragen. Dit kan een extra belasting voor onze leden meebrengen en kan ook een belemmering opleveren in die zin dat uitbreiding of aanpassing van activiteiten wordt geblokkeerd of bemoeilijkt door dit nieuw te hanteren instrument.

Ook de m.e.r. (-beoordeling) die nu bij elke wijziging wordt gevraagd (categorie F1 en F3) betekent een nieuwe en forse verplichting voor vergunning plichtige bedrijven met daarenboven ook nog onzekerheid over de lengte van de procedure.

Het verplicht stellen van bepaalde normen en NTA's die de EU niet stelt is en waarvan niet kan worden afgeweken is een ander voorbeeld.

De beperkingen die hier een daar voor maatwerk gelden, zoals voor meet en rekenverplichtingen zijn geen beleidsneutrale wijzigingen. Maatwerk is voor de chemische industrie met veel bestaande installaties (soms complex en vaak uniek) zeer belangrijk. Denk daarbij ook aan maatwerk dat soms nodig om tot een optimale mix voor milieu en energie te kunnen komen.

Beoordeling onder voorbehoud voor details van de regels

Het is vrijwel ondoenlijk gebleken in deze drie maanden na te gaan of alle wijzigingen, zowel de procedurele als de inhoudelijke (ook die uit ministeriele regelingen die zijn verschoven naar de besluiten) ook beleidsneutraal zijn omgezet. Hiervoor maken wij een voorbehoud.

Toelichtingen als handvat

De toelichting zou kwalitatief op een aantal terreinen verbeterd moeten worden zodat zij ook echt als toelichting/ aanvulling gebruikt kan worden . Hier en daar staan in de algemene en artikelsgewijze toelichting vrijwel identieke stukken en ook verwijzingen behoeven nog een verbeterslag.

Het zou het toekomstig gebruik enorm helpen als de toelichting kan dienen als handvat voor de bron en de bedoeling van de regels. Onze grote zorg is namelijk dat de terugdringing van regels in de Omgevingswet gepaard gaat met een toename van handreikingen, richtlijnen en andere (pseudo) regels.

Digitalisering als sluitpost niet gewenst

Drie maanden voor de beoordeling van de vier Besluiten was krap, zeker omdat het om een geheel nieuwe aanpak en om nieuwe begrippen gaat. Wij waarderen de vele inspanningen van Eenvoudig Beter om ons bij die voorbereiding behulpzaam te zijn. Toch is ook hier de digitalisering weer de sluitpost geweest. Wij hebben het als een gemis ervaren dat de nieuwe verplichtingen niet in een beter bruikbare digitale vorm beschikbaar waren. Het vergelijken op beleidsneutrale omzetting had met digitale middelen inzichtelijk kunnen worden gemaakt. Schema's en integrale versies van de regels met de toelichtingen had veel gezocht en daarmee tijd kunnen besparen Dat had gescheeld om bedrijven sneller de voordelen van de nieuwe aanpak te laten zien wat het ze makkelijker kon maken om de documenten door te nemen. Wij zouden het op prijs stellen indien dit in het kader van transparantie en het vergroten van de participatie alsnog wordt aangeboden

Digitalisering geen handvat voor misbruik

Een ander aspect is de digitale communicatie tussen bedrijven en overheid. Via de aanwijzing van de zgn. Omgevingsdocumenten komen er allerlei relevante documenten en de regels uit die documenten, zoals het omgevingsplan, verordeningen, algemene maatregelen van bestuur en ministeriële regelingen, worden in één landelijke voorziening. Het geheel wordt geometrisch verbeeld. Hierdoor komt op één kaart alle relevante informatie over de fysieke leefomgeving beschikbaar.

Maar ook in dat verband baart het voorstel voor de Wet open overheid ons zorgen. Zoals het voorstel nu bij de Eerste Kamer ligt komt alle informatie die overheden van bedrijven ontvangen in een register dat digitaal toegankelijk is. Zeker met het oog op nieuwe technieken om databestanden te doorzoeken maken wij ons zorgen over bedrijfsvertrouwelijke en security gevoelige informatie. Deze wordt door bedrijven veelal in delen aan de overheid verstrekt maar met zoektechnieken kan nu het totale dossier doorzocht worden. Zo kan men eenvoudig informatie vinden over bedrijfsvertrouwelijke en veiligheidsgevoelige aspecten die tot maatschappelijk ongewenste effecten kunnen leiden. Denk bijvoorbeeld alleen al aan de effectgegevens die in het kader van terrorisme interessant kunnen zijn. Of gegevens die gemeld moeten worden, die uit een intern onderzoek kunnen komen maar (nog) niet leiden tot het wijzigen van de vergunning. Dit kan bedrijven terughoudend maken met de overheid deze informatie te leveren, zeker indien niet strikt verplicht. Bij de vele informatieverplichtingen vragen wij in dat kader ook aandacht voor meer mogelijkheden om dergelijke informatie voor de overheid bij het bedrijf beschikbaar te houden zonder dat deze bij de overheid (digitaal) moet worden opgeslagen.

Consultatie omgevingsveiligheidsbeleid nog prematuur

Wat betreft hoofdstuk 5 van het ontwerp Besluit kwaliteit leefomgeving is het ons niet mogelijk binnen de gegeven consultatieperiode zinvol commentaar te leveren omdat de gevolgen van de voorstellen onvoldoende kunnen worden beoordeeld. Het gaat om een geheel nieuw beleid, het omgevingsveiligheidsbeleid. In principe staan wij positief ten opzichte van de nieuwe benadering die bedoeld is om via een andere vormgeving, het zogenaamde schillenmodel, een gelijkblijvend beschermingsniveau te bieden.

Momenteel wordt in opdracht van het ministerie door externe adviesbureaus verkend wat de exacte criteria voor de nieuwe benaderingswijze zouden moeten zijn. De eerste resultaten laten nog op zich wachten. Dat komt ook omdat de zorgvuldigheid van dat onderzoek van groot belang is en het onderzoek niet moet lijden onder de tijdsdruk van de wetgevingsambities. In goed overleg is daarom ervoor gekozen de datum van 15 september voor de bekendmaking van de eerste resultaten, te verlaten.

Indien dit onderzoek leidt tot criteria die breder bruikbaar zijn, dan is het vervolgens gewenst dat de betreffende bedrijven de consequenties voor hun eigen situatie kunnen nagaan. Met die criteria kunnen bedrijven inschatten hoeveel functies zich bevinden in een van de effectschillen. De wijziging van de toxiciteitsschillen kunnen grote gevolgen hebben zowel als ze kleiner als wel veel groter worden. Denk aan oprukkende woonbebouwing.

Daarnaast wordt ook het rekenmodel Safeti-NL herzien evenals de details die gelden voor de toxische stoffen (probitrelaties zoals die voor H₂S). De scenario's voor toxische stoffen zijn de meest kritische om de gevolgen van veranderingen te kunnen inschatten.

Ook de consequenties daarvan zijn van invloed op de uitwerking van het nieuwe beleid.

Wij vinden het daarom te vroeg in het wetgevingsproces om deze voorstellen nu al in de formele consultatie te brengen. Het ministerie kan hierna immers zelf besluiten welke regels zij uiteindelijk vaststelt. Het is de vraag of dat past in een zorgvuldig proces van wetgeving.

Wij merken ook op dat er jarenlang gewerkt is aan de uitwerking (handleiding) van de huidige risicomethodiek. Nu de nieuwe aanpak uitgaat van andere uitgangspunten is het naïef ervan uit te gaan dat deze nieuwe methodiek in zo'n korte tijd op een degelijke en rechtvaardige wijze in regels zou zijn uitgewerkt.

Behalve de ongewisheden over de gevolgen van de voorstellen speelt bij de beoordeling van de nieuwe risico/ BRZO voorstellen ook een rol dat er in dezelfde periode een overlap in arbeidsintensieve werkzaamheden was voor bedrijven die in het kader van BRZO 2015 moesten reageren op vragen van het bevoegd gezag. Voor 1 juli moesten bedrijven immers, veelal als gevolg van het BRZO 2015, een nieuw VR indienen. Daarop kregen velen zeer kort tijd, 6 weken, om gewenste aanvullingen in te leveren. Dat viel samen met deze consultatie.

Het onderscheid tussen bestaande en nieuwe situaties is nog onvoldoende uitgewerkt. Uit het vooroverleg hebben wij begrepen dat dit via een Invoeringsbesluit zal worden geregeld maar daarmee weten wij nu nog niet hoe. Het zal op termijn juist voor de nieuwe groep zeer kwetsbare gebouwen en locaties politiek moeilijk uit te leggen zijn waarom er onderscheid is tussen "bestaand en nieuw". Bedrijven moeten ervan mogen uitgaan dat rekening wordt gehouden met de rechtszekerheid.

Conclusie omgevingsveiligheidsbeleid

Om in lijn te blijven met de beleidsneutrale implementatie die met de Wet wordt voorgestaan, en ten behoeve van een zorgvuldig proces van wetgeven, vinden wij dat de consultatie op dit deel van hoofdstuk 5 integraal gevoerd moet kunnen worden indien de consequenties daarvan zijn te overzien. Dat is momenteel niet het geval. Al met al zien wij daarom graag een aparte consultatie op het moment dat dat wel zo is.

EU richtlijnen

Begrippen

Alhoewel een van de doelen van de nieuwe aanpak is dat beter bij EU richtlijnen kan worden aangesloten, vinden wij dat nog onvoldoende toegepast. Verplichtingen zijn soms nog te veel versnipperd over de vier Besluiten, zoals voor de Seveso richtlijn. Ook wijken begrippen onnodig af. Zo zien wij niet in waarom de terminologie van de RIE niet beter is overgenomen. De RIE geeft de vergunningverlener opdracht regels te stellen inzake geïntegreerde preventie en bestrijding'. Dit is gecomprimeerd tot 'dat milieuverontreiniging geïntegreerd wordt voorkomen'. Het is voor de lezer niet duidelijk wat hiermee bedoeld.

Daarnaast maken wij er bezwaar tegen dat de oogmerken die de richtlijn stelt als een resultaatsverplichting bij de bedrijven wordt neergelegd.

Zie ook onze opmerking bij artikel 8.10 BKL

In aanvulling op de paragraaf over vele regels voor stookinstallaties vinden wij dat de regels die via BREFs zijn gesteld voor kraakfornuizen ook direct moeten worden toegepast, zonder Nederlandse interpretatie. Zeker nu hierover expliciet een passage in de concept BREF LVOC is opgenomen.

Volledige implementatie

In aanvulling op het voorgaande zien wij graag dat artikel 4 lid 3 IED dat toestaat dat in een vergunning meerdere exploitanten kunnen worden geadresseerd ook wordt

geïmplementeerd. In de chemische industrie met grote installaties met toebehoren is het wenselijk dat van deze mogelijkheid ook gebruik kan worden gemaakt.

Algemene regels hoofd activiteit en bedrijfsoverstijgende activiteit

Algemene regels kunnen gelden via de aangewezen activiteit zoals de IPPC installatie. Als die activiteit toch vergunningsplichtig, is de toegevoegde waarde van algemene regels beperkt.

Daarnaast kunnen bedrijven vallen onder bedrijfstak overstijgende activiteiten. Dit heeft bij de consultatie tot veel onduidelijkheid geleid omdat de toepasselijkheid van deze verscheidene algemene regels onoverzichtelijk is.

Deze regels zouden standaard uit gezet kunnen worden om deze verwarring te voorkomen.

Wij maken overigens een voorbehoud voor deze gedetailleerde verplichtingen die zouden gaan gelden indien onze activiteiten ook onder de algemene regels komen van milieubelastende activiteiten die wij niet als hoofdactiviteit uitvoeren. Te denken valt aan de regels afdeling 3.4 (metaalindustrie) of afdeling 3.7 9 (dienstverlening en zorg). In elk chemisch bedrijf worden regelmatig activiteiten uitgevoerd die daar zijn genoemd. Het is voor ons ondoenlijk gebleken de honderden bijbehorende bepalingen na te gaan. Dat geldt voor meer benoemde milieubelastende activiteiten. Het is ons inziens beter als de algemene regels die niet tot de hoofdactiviteit horen standaard worden “uitgezet” en bij de vergunning door het bevoegd gezag kunnen worden betrokken als daar behoefte aan is. Dat voorkomt ook dat bepaald maatwerk niet wordt toegekend.

Van begrip inrichting naar activiteit: ontvlechting van installaties

Wij waarderen het dat voor chemische complexen de huidige aanpak van een vergunning per “locatie” mogelijk blijft. Indien er meerdere Seveso inrichtingen of IPPC installaties op een cluster zijn gevestigd kunnen zij via gezamenlijk indienen tot één vergunning komen. Wij willen echter zeker stellen dat ook het ontvlechten van chemische complexen mogelijk blijft. Het komt vaak voor dat een installatie wordt losgekoppeld van de bedrijfsactiviteiten en als zelfstandig deel wordt verkocht. Dan blijven er wel bindingen bijvoorbeeld de aanlevering van de grondstof, maar de zeggenschap is er niet meer. Wij zien graag beter verankerd dat helder is dat zo’n installatie zonder discussie als zelfstandige activiteit een eigen vergunning kan vragen.

Reikwijdte begrip locatie niet in relatie tot de RIE

Het is niet altijd helder wat bedoeld wordt met het begrip locatie als dat niet wordt gebruikt in relatie tot het begrip installatie van de RIE, waarin het onderdeel is van het begrip installatie. Zie bijvoorbeeld artikel 3.47 waar het gebruikt wordt in relatie tot opslag.

Zorg over de relatie Omgevingsplan en provinciale vergunning

Wij maken ons zorgen over de verlening van de provinciale milieuvergunning waarbij afwijken van een Omgevingsplan nodig of gewenst is. Voor afwijking daarvan in verband met een te verlenen milieuvergunning is advies met instemming nodig van de gemeente. Dat kost tijd maar onze zorg is ook dat bedrijven in een vacuüm situatie komen als deze instemming niet soepel verloopt. Dicht bij elkaar gelegen gemeenten kunnen verschillende belangen nastreven bijvoorbeeld onder

druk van de publieke opinie en sommige bedrijven zijn gelegen in het gebied van meerdere gemeenten.

Wij vragen om betere waarborgen in dit proces. Die zijn gewenst in verband met de lange termijn investeringen die de internationaal georiënteerde en kapitaalintensieve chemische industrie eigen zijn. Snelle vergunningverlening is een belangrijke parameter bij het beoordelen van de vestigingsplaats voor uitbreidingen.

Eenvoudiger wijziging vergunning?

Gesteld wordt dat alleen nog bij een significante wijziging de vergunning middels de uitgebreide procedure wordt gevraagd. Op zich juichen we dat toe.

Vraag is echter of het begrip significante wijziging ook gebruikt gaat worden zoals het bedoeld is. Het begrip komt uit de RIE. Het zou daarom alleen in relatie tot die wijzigingen van onder de RIE vallende installaties moeten worden gebruikt die grote gevolgen voor het milieu kunnen hebben. De toelichting zou hier meer op in kunnen gaan.

De paradigmashift is ook hier een belangrijke graadmeter voor het succes van deze wijziging .

Of het verlaten van de milieu neutrale wijziging een verbetering is kunnen wij niet inschatten zolang de indieningsvereisten niet bekend zijn. De overgang bij de Wabo van een simpele melding naar een vergunningaanvraag leidde zeker in het begin tot langere termijnen, omdat er het bevoegd gezag zich opeens met een formele vergunningaanvraag zag geconfronteerd. Bij een vergunningaanvraag kunnen veel gegevens worden gevraagd die wij bij een milieuneutrale wijziging niet zinvol achten. Denk aan de Bibob toets, de m.e.r.-beoordeling, de Nb wet toets of de verklaring of participatie heeft plaatsgevonden. Ook discussie over de vraag of het om een significante wijziging gaat kan de termijn verlengen. Voorkomen moet worden dat bevoegd gezag en bedrijf zekerheidshalve maar de extra toetsen "afspreken". Dan is de regeldruk voor vergunningplichtige bedrijven misschien op papier maar niet in werkelijkheid verminderd.

In afwachting van de indieningsvereisten maken wij een voorbehoud.

Het Besluit Kwaliteit Leefomgeving

Hoofdstuk 2

Artikel 2.11 lid 6, artikel 2.12 lid 2 en artikel 2.14 lid 2

Bij de omgevingswaarden waterkwaliteit is ons niet duidelijk waarom hier is opgenomen dat dit een verplichting is uit een EU richtlijn. Dat is wel vaker het geval en wij vragen ons af wat dit in de wettekst toevoegt. De relatie met het Besluit Kwaliteitseisen en monitoring water mag in de toelichting duidelijker nu dat voor waterwinning wel is gedaan

Hoofdstuk 4

Artikel 2.18

Het is niet duidelijk of de afwijkingsmogelijkheden voor sterk veranderde en kunstmatige oppervlaktewateren in relatie tot het streven naar geen achteruitgang ook voor deze wateren geldt. Immers er wordt enkel gesproken over de goede

ecologische en chemische toestand, begrippen die alleen voor natuurlijke wateren gelden. Welk streven geldt dan voor sterk veranderde of kunstmatige wateren?

Artikel 4.19 geeft aan dat de kwaliteit van een oppervlaktewater dat ook wordt gebruikt voor de bereiding van drinkwater, niet zodanig achteruit mag gaan dat de zuiveringsinspanning moet worden verhoogd. Dit is een bepaling uit de KRW maar deze verbindt daaraan met het oog op de bescherming van waterwinlocaties zogenaamde beschermingszones in de waterplannen. In voorschrift 4.19 wordt echter niet gesproken over dergelijke zones Artikel 4.19 zou uitsluitend moeten gelden voor de voor de drinkwaterproductie aangewezen beschermingszones.

Artikel 4.19

Signaleringswaarde: Volgens de toelichting wordt bij de monitoring gebruik gemaakt van een protocol met een signaleringswaarde. Het zou de kenbaarheid ten goede komen als de betekenis en werking van deze waarde wordt toegelicht. Dit kan door in de toelichting de noot hierover uit het Protocol op te nemen.

Hoofdstuk 5

Zie ons algemeen commentaar dat wij consultatie over dit hoofdstuk prematuur vinden.

Bij de overgang naar het gecombineerd risico-effectbeleid moet rekening worden met de vrije beschikbaarheid van die gegevens (zoals eerder gesteld i.v.m. terrorisme)

Artikel 5.5

Nieuw is dat het bevoegd gezag de uit de schillen voortvloeiende afstanden in acht moet nemen terwijl dat momenteel voor het groepsrisico als een verantwoordingsplicht is geformuleerd en daarmee minder hard is gesteld. Dit laatste zien wij graag terug.

Artikel 5.9

Het is opvallend dat de Omgevingswet nog steeds een aanmerkelijk verschil toelaat in de kans op een ongeval door windturbines of door een Seveso installatie. Voor een windturbine wordt getolereerd dat die kans op 1 op de honderdduizend is (plaatsgebonden risico) terwijl dat voor een Seveso inrichting van 1 op de miljoen is.

Artikel 5.9

In het eerste en het tweede lid is het brandaandachtsgebied opgenomen. Dit aandachtsgebied wordt door de afstand begrensd waar als direct gevolg van een voorval met een plasbrand, een fakkelbrand of een wolkbrand de warmtestraling maximaal 10 kW/m² is, tenzij het gaat om een brandaandachtsgebied rond een buisleiding voor het vervoer van aardgas. In dat geval wordt het aandachtsgebied begrensd door de afstand waar als gevolg van een ongewoon voorval met een fakkelbrand, de warmtestraling maximaal 35 kW/m² is.

Deze uitzondering dient ook te worden opgenomen voor buisleidingen waardoor ontvlambare (tot vloeistof verdichte)gassen getransporteerd worden en waarbij het risico net als bij aardgasleidingen ook bepaald wordt door het effect fakkelbrand (BEVB –Chemieleidingen).

Art 5.11 lid 3 toelichting op pagina 60

In de toelichting op pagina 60 wordt gesteld dat het in het explosieaandachtsgebied van belang is om de in het gebouw aanwezige personen tegen overlijden te beschermen door maatregelen te treffen, handelingsperspectief te bieden en zelfredzaamheid te vergroten. Vanuit praktisch oogpunt kunnen wij ons daar weinig bij voorstellen gezien het plotse en kort durende effect.

Art 5.11 lid 4

Het is onduidelijk of door het aanwijzen van CLP categorie 1, 2, 3 en 4 meer stoffen als toxisch moeten worden beschouwd in de QRA dan tot op heden gedaan is - (administratieve lasten verzwarende, onbekende impact, haalbaar betaalbaar?)

Het lijkt erop dat nu ook andere opname routes dan inademing (opname huid H-zinnen H310 en H311, opname via de mond H-zinnen H300, H301 en H302) beschouwd moeten worden voor toxische evaluatie. Dit is niet mogelijk met Safeti-NL. Het is praktisch gezien ook meer een lokaal (Arbowet) issue bij de bron dan van belang voor externe veiligheid. Feitelijk zijn alleen de H-zinnen H330 Acute toxiciteit bij inademing, gevarencategorie 1 en 2 en H331 Acute toxiciteit bij inademing, gevarencategorie 3 van belang.

Artikel 5.11 Lid 4 geldt voor personen binnen. Het wordt niet begrepen dat het brandaandachtsgebied 10 kW/m² (= 0% letaliteit voor personen binnen) ook buiten geldt en dat voor toxische stoffen juist voor binnen is opgesteld. M.b.t. lid 4 wordt dan ook het criteria niet begrepen. De werkwijze moet nog worden toegelicht. Is het de bedoeling dat met een standaard ventilatievoud de 10% letaliteitsafstand wordt berekenen om vervolgens eisen aan de gebouwen (ventilatievoud) te stellen?

Art 5.11 lid 4

Wat is de consequentie van het aanwijzen als toxische stof van deze gehele (ADR klasse 6.1groep), i.p.v. de tot op heden gebruikte lijst uit de Handleiding risico berekening lijst probit stoffen?

Art 5.11 toelichting pagina 60

Met betrekking tot kampeerterreinen is de bescherming vaag (advies van de Veiligheidsregio). Tegenwoordig worden kampeerterreinen het gehele jaar door gebruikt, o.a. voor huisvesting van arbeidsmigranten en is de blootstelling aan het risico niet meer gebonden aan de traditionele vakantie maanden. De huisvesting in recreatiewoningen en caravans biedt juist een verminderde bescherming dan wat men van een woning die gebouwd is onder het Bouwbesluit kan verwachten. Er is behoefte aan algemene regels om dit te compenseren en niet aan een 'vrije' beoordeling per geval.

Art 5.11 lid 4 toelichting op pagina 61

De verwijzing naar uniek gebruik van meest ongunstige weeromstandigheid sluit niet aan bij de risico methodiek en wordt niet onderbouwd met een consequentie studie.

De laatste zin doet afbreuk aan de onderbouwing van de 10% overlijdenskans.

Artikel 5.14

Onder b: uitbreiding Het is niet juist dat een zeer kwetsbaar gebouw (onbeperkt) kan worden uitgebreid zonder dat het EV-risico als beperkende factor wordt genoemd. Dit is te ruim geformuleerd

Artikel 5.14 onder c en 5.15 2b

Hoeveel bedraagt verwaarloosbaar klein? Kleiner dan 10-7. 10-8 of 10-9? Dit zal specifiek moeten worden aangegeven dan de vage bewoordingen die nu in de toelichting staan (pagina 64 bovenaan). Genoemd wordt voldoende afstand nemen, maar kan dat wel voor een zeer kwetsbaar bebouw binnen een aandachtsgebied (lijkt in tegenspraak voldoende afstand betekend buiten het aandachtsgebied plaatsen)? Kans nagenoeg moet zijn uit gesloten is niet concreet, hier zou een getal moeten worden genoemd. Natuurlijke oorzaken en gesteldheid van de omgeving is helemaal onbepaald. Kortom, een concretere duiding is noodzakelijk.

Artikel 5.15 lid 2 onder c:

Niet duidelijk is hoe het gemiddeld aantal aanwezigen moet worden geteld / berekend. Waar wordt dit maximum aantal verankerd / beschreven? Hoe wordt voorkomen dat en/of gehandeld indien het gemiddeld aantal aanwezigen in de toekomst toeneemt? Het artikel lijkt moeilijk handhaafbaar.

Artikel 5.15 lid 2

In de toelichting op 62 wordt gesproken over het afdwingen van effect gerichte maatregelen en kans reducerende maatregelen aan de bron. Op dit moment zijn er weinig opties om genoemde maatregelen rekenkundig te betrekken in de rekenmethodiek. Tevens zijn de hier genoemde voorbeelden niet reëel om de volgende redenen:

- Uitstromende branden vloeistof blijft normaal gezien al in een tankput op het terrein (binnen de PR=10-6 contour) en zal niet een kwetsbaar gebouw in de publieke ruimte bereiken;
- Een aarden wal als bescherming tegen explosies van koolwaterstoffen is niet effectief gezien de veel langere puls tijd in vergelijking tot detonaties van explosieven. Tegen de drukgolf van een VCE of BLEVE zal de aarden wal weinig of geen bescherming bieden.

Artikel 5.17

De Seveso richtlijn draagt in artikel 13 de lidstaten op te zorgen dat er voldoende veiligheidsafstand bestaat tussen inrichtingen en door het publiek bezochte gebouwen en gebieden en voor zover mogelijk grote transportroutes.

Dit voorstel is een uitbreiding van de Europese verplichting tot alle infrastructuur die wij op zich niet bestrijden..

Het past in de nieuwe aanpak om al bij het plan naar meerdere aspecten , zoals de relatie tussen een voorgenomen weg en een Seveso inrichting, te kijken.

Wij vinden de formulering hiervoor te vrijblijvend. Er zal duidelijk vastgelegd moeten worden welke inschattingen daarbij zijn gemaakt zodat het niet aan het reeds gevestigde bedrijf is maatregelen te moeten nemen als die inschatting een onderschatting was, of, in het geval het bedrijf extra ruimte creëert, deze door de weg mag worden gesoupeerd.

Het is onduidelijk of een gemiddelde aanwezigheid /verblijftijd van personen moet worden meegenomen in de QRA analyse. Tevens is het onduidelijk welke mate van bescherming een voertuig biedt indien deze zich bevinden in een brand- , explosie of toxisch aandachtsgebied en de daaruit voortvloeiende kans op overlijden.

Artikel 5.43 en 5.44

Het is onduidelijk hoe de geluidscontouren van een bedrijf met diverse activiteiten worden getoetst aan de verschillende waarden van het BKL die worden getoetst.

Hoofdstuk 8

Artikel 8.7

Op grond van artikel 8.7 lid 1 wordt de omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit alleen verleend als *verzekerd* is dat aan de eisen a t/m h wordt voldaan. Dit ‘verzekeren dat’ gaat verder dan de RIE en het is de vraag hoe het bevoegd gezag dat kan verzekeren. Wij roepen in herinnering de discussie hierover over bij de natuurwetgeving die leidt tot aanzienlijk meer toetsen en onderzoeken.

Het leidt in ieder geval tot onzekerheid en vragen over bewijslast. Onder de Wabo moet dit *betrokken* worden. Bij de watervergunning wordt gesproken over het verbinden van voorschriften om die doelen/ beginselen te bereiken. Dat zien wij ook graag zo ook voor de omgevingsvergunning . Water is ook onderdeel van het fysieke milieu dus stroomlijning met deze wet geeft daarin tenminste harmonisatie.

Ook al is het niet als een verzwaring bedoeld, het is wel een wezenlijk verschil met de huidige beoordeling en wij zien dit niet als een beleidsneutrale omzetting.

Art 8.7 lid 1

lid a:

“Vergunning wordt alleen verleend als verzekerd is dat milieuverontreiniging door die activiteit geïntegreerd wordt voorkomen en beperkt”.

Het lijkt er op dat het beginsel zich letterlijk vertaalt in een verzekering zoals blijkt uit de bepalingen over financiële zekerheid in het Omgevingsbesluit. Zie hierover de opmerkingen van VNO-NCW.

Verontreiniging wordt geïntegreerd voorkomen en beperkt . Bij de preconsultatie hebben wij ons misnoegen al uitgesproken over nieuwe terminologie waarbij slechts bepaalde activiteiten milieubelastend zouden zijn, dat geldt ook voor deze nieuwe term ‘geïntegreerd voorkomen’. De RIE spreekt over “regels inzake geïntegreerde preventie en bestrijding ‘, niet over “ geïntegreerd voorkomen “, wat dit ook moge zijn.

De tekst wordt zodanig gecomprimeerd dat een buitenstaander niet meer weet wat er wordt bedoeld.

Er is in 2003 is er een wetswijziging geweest om de integrale afweging beter te formuleren. Het doel is, (TK 2003-2004, 29 711, 3) “dat de milieuaspecten van een bedrijf integraal moeten worden afgewogen”. De toelichting zei destijds: “het onderliggende beginsel van de richtlijn is dat zowel exploitanten als regelgevers een geïntegreerde algehele beoordeling zullen uitvoeren. ... Het vergunningstelsel is erop gericht ervoor te zorgen dat er preventieve maatregelen worden genomen.”

Artikel 8.8. werd toen: “de gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, mede in hun onderlinge samenhang bezien”.(nu Wabo 2.14) Het gaat

erom, net zoals bij de m.e.r-richtlijn (art 3) dat de factoren in onderlinge samenhang worden gezien.

De voorgestelde samentrekking tot geïntegreerd voorkomen is onduidelijk en daarmee niet wenselijk. Wij willen graag blijven bij de huidige tekst, te meer omdat er toegelicht wordt dat het niet de bedoeling is een inhoudelijke wijziging aan te brengen.

Lid b

Volgens het nieuwe voorstel moeten emissies naar lucht, bodem en water worden voorkomen **om** daarmee een hoog niveau van bescherming te bereiken. Wij zien de relatie niet dat (elke) emissie vermeden moet worden **om** dat hoge niveau te bereiken. Deze tekst gaat ook verder dan de RIE. Deze vereist dat alle preventieve maatregelen moeten worden genomen tegen verontreiniging, maar staat emissies als zodanig best toe.

Wij zien ook niet in waarom deze vergaande verplichting om emissies te voorkomen alleen zou gelden voor bedrijven die een milieubelastende activiteit verrichten, en niet voor andere activiteiten die net zo goed milieubelastend zijn maar niet vergunningplichtig zijn.

Lid c tot en met h:

De richtlijn vereist dat installaties worden geëxploiteerd volgens de beginselen genoemd onder het nu voorgestelde c tot en met h.

Die beginselen worden nu als rechtstreekse verplichting opgelegd. Dat is niet lijn met het uitgangspunt dat de Omgevingswet dicht bij de EU richtlijnen te blijven.

Bovendien zijn er aan die beginselen twee vereisten toegevoegd, opgenomen onder a) en b). Dat betekent dat het bevoegd gezag ook moet verzekeren dat milieuverontreiniging geïntegreerd wordt voorkomen en beperkt en dat emissies worden voorkomen en beperkt. Wij zien hierin toch duidelijk een verdergaande aanpak ten opzichte van de RIE.

.

Art 8.7 lid 1 h:

De verplichting na definitieve beëindiging het terrein weer geschikt te maken voor toekomstig gebruik gaat aanmerkelijk verder dan de RIE die zich beperkt tot het terrein terugbrengen " in de overeenkomstig artikel 22 bevredigende toestand ". In Nederland kan gaan daarmee verder nu dat kan betekenen dat terug gebracht moet worden naar gebruik als moestuin of wat dat dan ook.

Artikel 8.9 (bepalen BBT)

Wij missen hier dat bij het vaststellen van een BBT de maatregel in onderlinge samenhang wordt bekeken met andere milieucompartimenten en dat de maatregel moet kosteneffectief zijn.

In artikel 8.9 lid 1 Bkl wordt verwezen naar bijlage XX, onder A, bij dit besluit. In bijlage XX, onder A, ontbreken echter documenten die op grond van de Richtlijn Industriële Emissies als BBT-documenten gelden.

Artikel 8.10 (externe veiligheid)

Uit lid 5, aanhef en onder a, volgt dat als de aanvraag betrekking heeft op een Seveso-inrichting er dan voldoende afstand moet worden gehouden tot Natura 2000-gebieden. Kennelijk strekt dit ter uitvoering van artikel 13, tweede lid, onder b, van de Seveso-richtlijn. Daarin staat echter dat in het beleid rekening moet worden gehouden met de noodzaak om op een lange termijn waardevolle natuurgebieden en bijzonder kwetsbare gebieden in de nabijheid van inrichtingen te beschermen, indien nodig door een voldoende veiligheidsafstand te laten bestaan of door andere passende maatregelen.

De implementatie van dit artikel is gelet hierop niet juist. Het simpelweg hanteren van een afstandscriterium dekt niet de intentie van de richtlijn. Gemist worden de aspecten 'lange termijn', 'indien nodig' en 'andere passende maatregelen'.

Artikel 8.11

Het begrip niet in betekende mate is geen objectief begrip en voor meerdere uitleg vatbaar, zeker gezien het strenge natuurbeleid binnen Nederland. Zie ook onze opmerking over verzekeren dat, significante wijziging.

Artikel 8.18 lid 4 (voorschriften emissiegrenswaarden)

Niet duidelijk is wat is bedoeld is met: kan rekening worden gehouden met het effect als daar geen nadeliger gevolgen van zijn te verwachten? Graag toelichten

Artikel 8.20 lid 2 (rekenmethodiek voor afwijking EU emissie eisen)

Voor de beoordeling of er minder strenge emissie grenswaarden eisen kunnen worden gesteld (geografisch, lokaal, technisch) wordt verwezen naar een methode die gebruikt kan worden. Dit wordt niet toegelicht. Deze afwijking is beperkt tot door de EU gestelde criteria en is bedoeld voor uitzonderingen, ook gezien de rapportage die dan aan de Europese Commissie gedaan moet worden Een Nederlandse aanpak ook al wordt die middels een "kan" bepaling voorgesteld, vinden wij prematuur.

Artikel 8.26 lid 3 lokale PRTR extra stoffen

Wij maken bezwaar tegen de mogelijkheid dat het bevoegd gezag een voorschrift kan geven om gegevens over geur of geluid in het PRTR verslag op te nemen. Het integraal PRTR verslag moet beperkt blijven tot een aantal aanvullingen die op nationaal niveau zijn afgesproken. Het doel van het PRTR is ook het landelijk belang ervan. Daarin passen geen lokale variaties.

Artikel 8.70

Relatie BAL en BKL

Wij zien graag dat dezelfde terminologie wordt gebruikt voor de chemische en ecologische toestand van watersystemen zoals in artikel 2.11 en 2.12 van het BKL.

Artikel 8.71 BKL heeft het over de ecologische en chemische kwaliteit. Dit wekt verwarring. Wij hebben voorkeur gebruik van de begrippen uit de kaderrichtlijn water.

Artikel 8.71: voorschriften wateractiviteit

Waarom kunnen "in ieder geval" voorschriften worden gesteld etc.?

Artikel 8.84 (nieuwe BREF)

De vergunning wordt gezien binnen vier jaar na de bekendmaking van nieuwe relevante BBT conclusies. Met name voor chemische installaties zijn er meerdere BREF's relevant. Daarom vinden wij dat dezelfde bewoording als in de RIE (art 21 lid 3) gebruikt zou moeten worden: de BBT conclusies betreffende de hoofdactiviteit van de installatie.

Idem bij art 8.85 lid 2

Bijlagen BKL

Bijlage XX

De richtlijn Bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks ontbreekt.

In de toelichting bij grote stookinstallaties zien wij graag duidelijk aangegeven dat krakerfornuizen, conform de BREF LCP en het laatste concept BREF LVOC niet onder het BAL vallen.

Besluit Activiteiten Leefomgeving

bestaande en nieuwe installaties

Voor nieuwe installaties, riolen, tanks en dergelijke zijn nieuwe normen acceptabel mits gelijkwaardigheid mogelijk is. Voor bestaande situaties mag dat niet zonder meer worden aangenomen. De concept besluiten hebben daar onvoldoende oog voor. Als voorbeeld geldt bijvoorbeeld tanks of riolen die geen installatiecertificaat hebben of meetverplichtingen die in bestaande installaties niet kunnen worden uitgevoerd. Ook beoordeling door eigen inspecteurs 4.903 moet mogelijk blijven.

Artikel 2.4

In aanvulling op het commentaar van VNO-NCW over de specifieke zorgplicht merken wij op dat de specifieke zorgplicht het aantal en de detaillering van de regels ook daadwerkelijk moet faciliteren. Een cultuuromslag, de paradigmashift is hier van eminent belang. Nog steeds krijgen wij signalen dat een toezichthoudende instantie bezwaar maakt tegen een vergunning omdat daarin niet specifiek genoeg maatregelen worden gesteld.

Als in de uitvoering deze paradigmashift niet plaatsvindt dan wordt de specifieke zorgplicht een soort zwaard van Damocles boven de algemene regels en de vergunning. Dat brengt ook onzekerheid in de (veronderstelde) compliance status waar bedrijven zich aan willen houden

Artikel 2.10 lid 2a zorgplicht

Zorgplicht houdt volgens het voorstel in ieder geval in dat alle passende preventieve maatregelen worden genomen in verband met milieu . Voor Seveso activiteiten moeten alle passende maatregelen worden getroffen om ongewone voorvallen en de nadelige gevolgen daarvan te voorkomen

De IED spreekt over “alle passende preventieve maatregelen”

Seveso richtlijn: dat de exploitant alle nodige maatregelen neemt om zware ongevallen te voorkomen . Waarom worden niet de termen uit de richtlijnen opgenomen daar waar zij voor gelden ?

Voor ongewone voorvallen geldt momenteel “treft onmiddellijk de maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd “

Die redelijkheid met haar nuance zien wij niet terug.

Het lijkt alsof er nu voor alle regimes, zware ongevallen of anderszins hetzelfde zware regime geldt. Het begrip redelijkerwijs komt in de wet nog wel voor bijvoorbeeld in art 2.14 (verstrekt gegevens waar hij redelijkerwijs de beschikking over kan krijgen). Wij vinden dat dit ook bij de zorgplicht expliciet vermeld zou moeten worden omdat de redelijkheid hier bij uitstek een beoordeling geldt.

De vreemde uitwerking van deze zware verplichting komt vreemd over bij lid 2 met de verplichting om geen significante verontreiniging te veroorzaken voor een lozing op een zuiveringstechnisch werk. Dit is een vreemde bepaling omdat het zuiveringstechnisch werk juist die significante verontreiniging wegneemt alvorens het water wordt doorgeleid.

Artikel 2.10 2f

“Dat gekanaliseerde emissies doelmatig kunnen worden bemonsterd” is een uitbreiding die als zorgplicht te veelomvattend en generiek is. Dit is niet voor elke emissie uitvoerbaar, financieel haalbaar of zinvol en zou dan ook beperkt moeten worden tot belangrijke emissies. Dit strookt ook niet met de ERP aanpak waarbij soms in het geheel geen emissiemetingen plaats vinden.

Artikel 2.9 Normadressaat

Het feit dat bij de verplichtingen zelf niet is aangegeven wie de maatregelen moet nemen zal de naleving niet stimuleren. In het ontwerp Bal staat in artikel 2.9 de normadressaat: “Aan de hoofdstukken 3 tot en met 5 wordt voldaan door degene die de activiteit verricht”. Bij de verplichtingen zelf wordt degene die eraan moet voldoen dan niet meer genoemd.

In art 5 BRZO 2015 is dat wel het geval. Ook de richtlijn geeft dat zo aan. Wij vinden het niet helder dat dat is losgelaten. Dat past ook niet bij het tegemoet komen aan de wens zoveel mogelijk de regels bij elkaar te zetten en zo dicht mogelijk bij de EU richtlijnen te blijven. Daarom bepleiten wij het noemen van de verplichting door de exploitant bij de verplichtingen zelf, in het zelfde artikel. In art 4.3 staat de uitbreiding van de normadressaat tot andere werkgevers bij Seveso activiteiten. Hier is dus wel deels ter plekke duidelijk gemaakt wie de normadressaat is.

Dat is voor de naleving duidelijker.

Op grond van artikel 2.15 moet het ongewoon voorval worden gemeld door de veroorzaker. De wet gebruikt hiervoor een scala van mogelijkheden, de echte veroorzaker, de vergunninghouder etc. Dit kan tot ongecoördineerde actie leiden. Bij een aantal bedrijven gaat melden via een centraal meldpunt.

Artikel 2.12 lid 1 onder c (Maatwerk)

Het is voor ons onbegrijpelijk dat categorisch niet van meet- en rekenverplichtingen t kan worden afgeweken. Voor zover dit is gebaseerd op EU verplichtingen is dit begrijpelijk maar om dit voor alle huidige en toekomstige meet- en rekenverplichtingen uit te sluiten past niet bij de ruimte die de Omgevingswet wil bieden. Het werkt onnodig belemmerend.

Er wordt ook voorbijgegaan aan het feit dat er nieuwe meetmethodieken of analysemethoden kunnen zijn die vergelijkbare of betere resultaten opleveren of die milieuvriendelijker zijn.

Ook wordt miskend dat het voor bestaande installaties vaak technisch niet eens mogelijk is om conform de voorgeschreven methode te handelen. De huidige vergunningen kennen dan ook tal van maatwerkvoorschriften. Een analyse van enkele recente vergunningen laat zien dat juist het overgrote deel van de voorschriften hierop betrekking heeft. Zou het niet kunnen afwijken, zoals volgens het voorstel, ertoe kunnen leiden dat deze recente vergunningen niet in stand kunnen blijven? Zijn de huidige vergunde afwijkingen van bepaalde meetmethoden vanwege de technische onmogelijkheid om volgens de voorgeschreven norm te meten als gelijkwaardige maatregel toegestaan? Strikt genomen zijn ze soms niet (helemaal) gelijkwaardig. Denk aan het aanbrengen van een meetpunt in een hoge schoorsteen dat alleen bij afbraak en nieuwbouw mogelijk is. Er wordt in die gevallen gebruik gemaakt van betrouwbare metingen of berekeningen, maar of dat past binnen de gelijkwaardige maatregel volgens de huidige formulering is betwistbaar. Het toestaan van een gelijkwaardige maatregel zal dan ook niet in alle gevallen een passende oplossing kunnen bieden. Omdat het (eventuele) overgangsregime nu nog niet bekend is geeft dat bovendien rechtsonzekerheid. Met steeds meer meet- en rekenverplichtingen voor de industrie is het vereist dat maatwerk voor bijzondere omstandigheden mogelijk is.

Artikel 2.13 lid 2 (melden wijziging)

Ten hoogste binnen 48 uur na wijziging van de naam moet men deze wijziging doorgeven. Dit is een vreemde bepaling nu zij is gesteld in uren terwijl niet duidelijk is vanaf welk moment dit geldt: vanaf beslissing in de bestuurskamer, persbericht, inschrijving in KvK? De toelichting is onvoldoende nu die alleen toevoegt "dit kan tot 48 uur na wijziging"

Artikel 2.14 (ambtshalve wijziging en gegevens aanleveren)

De verplichting om voor een ambtshalve wijziging gegevens te moeten verschaffen als men er redelijkerwijs de beschikking over kan krijgen gaat te ver.

Hierdoor wordt men gedwongen mee te werken aan strengere eisen die op initiatief van het bevoegd gezag kunnen worden genomen. De toelichting geeft aan dat deze verplichting voortvloeit uit art 4: 3 AWB, maar dat artikel zegt dat " de aanvrager kan weigeren gegevens en bescheiden te verschaffen voor zover ... (belangenafweging vertrouwelijkheid). In dit artikel 2.14 gaat het niet meer over de aanvraag maar om een eenmaal geldende vergunning.

Vanuit de toezichthoudende bevoegdheid zijn er al voldoende mogelijkheden om over de benodigde informatie te kunnen beschikken.

Artikel 2.18 (versoepeling middels maatwerk bij ongewoon voorval.)

De regels voor een ongewoon voorval zijn versnipperd in de nieuwe regels opgenomen. Uitgangspunt is weliswaar steeds dat een ongewoon voorval onverwijld moet worden gemeld maar door die versnippering is het toch niet helder hoe een ongewoon voorval moet worden gemeld en of daar maatwerk voor mogelijk is, zoals volgens het huidige artikel 17 lid 2 onder 4. De toelichting geeft aan dat de informatieplicht niet versoepeld kan worden via maatwerk, maar dat wel afspraken kunnen worden gemaakt over afgesproken codes. Artikel 17 lid 2 Wm is destijds met medewerking van overheden tot stand gekomen waardoor via de vergunning afspraken kunnen worden gemaakt over kleine ongewone voorvallen die wel worden genoteerd en ter beschikking liggen bij het bedrijf maar niet steeds hoeven worden gemeld.

Het maatwerk dat in veel vergunningen is vastgelegd dient behouden te kunnen blijven om onnodige lastendruk bij bedrijven en overheden te voorkomen.

Daarnaast is niet duidelijk of artikel 2.16 (melding aan de CvK) betrekking heeft op elk ongewoon voorval of alleen op de gevallen bedoeld in artikel 19.12 van de wet. Uit de toelichting maken wij op dat het de bedoeling is de regeling voor voorzieningen in het geval van bijzondere omstandigheden voort te zetten. Uit de tekst van het besluit lezen wij dat dit voor elk ongewoon voorval het geval zal zijn waardoor ook dit leidt tot onnodige lastendruk.

Wij zij dan ook van mening dat de emissie eisen voor grote stookinstallaties (en op termijn ook de emissie eisen voor middel grote stookinstallaties) die zijn neergelegd in paragraaf 4.3 van het BAL niet van toepassing zijn op kraakinstallaties en ammoniak reformers. Bij de vergunningverlening voor dergelijke installaties moeten, in lijn met de bepalingen van de IED en bijhorende richtsnoerdocumenten, uitsluitend de BBT conclusies van de BREF LVOC en BREF LVIC in acht worden genomen en dienen uitsluitend de emissies-eisen te worden gebaseerd op de voor deze installaties afgeleide geassocieerde emissie niveaus. Dit geldt ook voor de hier uit voortvloeiende monitoringsverplichtingen. De eisen in het BAL zijn deels ontleend aan bijlage V van de IED. De eisen in bijlage V van de IED, zijn op hun beurt weer ontleend aan de BREF LCP. Wellicht ten overvloede willen wij benadrukken dat bij het afleiden van geassocieerde emissieniveaus voor grote stookinstallaties in de BREF LCP nimmer de emissiegegevens van kraakinstallaties en ammoniak reformers zijn meegenomen.

Artikel 3.8

Door de strekking van artikel 3.8, lid 2 kan de indruk worden gewekt dat ook een kraakinstallatie of een ammoniak reformer een grote stookinstallatie in de zin van de IED is. De eisen in het BAL zijn deels ontleend aan bijlage V van de IED. De eisen in bijlage V van de IED, zijn op hun beurt weer ontleend aan de BREF LCP. Wellicht ten overvloede willen wij benadrukken dat bij het afleiden van geassocieerde emissieniveaus voor grote stookinstallaties in de BREF LCP nimmer de emissiegegevens van kraakinstallaties en ammoniak reformers zijn meegenomen.

Graag zien wij dat artikel 3.8 dan wel artikel 4.22 op dit punt wordt verduidelijkt. In lijn met de titel van afdeling 3.2 zijn kraakinstallaties en ammoniak reformers geen activiteiten die een bedrijfstak overstijgen maar een hoofdactiviteit op zich. In de scope van LCP BREF(juni 2016) staat dat duidelijk dat verbranding in procesfornuizen niet in deze BREF is meegenomen.

Artikel 3.12

Dit artikel vinden wij een goed voorbeeld hoe het begrip activiteit tot onduidelijkheden leidt. De activiteit lozen natte koeltoren is als zodanig niet vergunningsplichtig maar zal wel meegenomen worden als tmf bij bijvoorbeeld een IPPC installatie. Dan geldt par 4.45 over het beheerssysteem. Daarnaast rijst de vraag (voor paragraaf 4.112) waarom alleen chloorbleekloog mag worden toegevoegd en blijkbaar geen anti corrosiemiddelen. Dat laatste mag nu wel en dat is essentieel voor de goede werking van de installatie.

Artikel 3.4 en Art 3.71. e.v. (buisleiding)

De regeling rond buisleidingen op terreinen en daarbuiten vinden wij niet helder. Het is goed dat de toelichting bij artikel 3.4 stelt dat pompstations geen tankstations zijn. Als wij het goed begrijpen worden buisleiding en verpompsstations binnen een Seveso inrichting bij de vergunning van die activiteit meegenomen. Echter in de toelichting bij artikel 3.4 lezen wij dat pompstations nu ook onder afdeling 3.2 en paragraaf 4.2 van de Seveso inrichting zijn gebracht. Komen zij daarmee ook onder het zware en andere regime van een Seveso inrichting? Daar kunnen wij niet mee instemmen. Wij lezen dat niet in artikel 3.4 lid 2 onder d. Verpompsstations zullen als zelfstandige eenheid niet boven de drempels van Seveso zullen komen maar het is ook niet wenselijk ze die stringente regels te brengen. Zij hebben nu een eigen vergunning, een eigen veiligheidssysteem.

paragraaf 3.7.11 brandbestrijdingstechnieken,
Het is niet duidelijk of deze activiteit geldt voor nu er geen expliciete uitzonderingsbepaling is opgenomen.
Blijkens de nota van toelichting lijkt dat niet de bedoeling te zijn. De juridische basis hiervoor in de artikelen van het Bal is niet erg duidelijk.

4.1130 en 4. 1131: Naar verluidt moet bij de melding gedetailleerdere informatie worden gevoegd dan bij het BEVB.
Evenals bij het Seveso pleiten wij ervoor dat aanpassing van beleid met betrekking tot de buisleidingen ook alleen bij relevante wijzigingen plaatsvindt.

Par 3.2.9 e. v

Artikel 3.31 (par 3.2.10):
Het opslaan van deze oliën in bovengrondse opslagtanks voor zover niet vergunningsplichtig valt onder par 4.95. Wij missen in 4.95 dat tanks zijn uitgesloten indien zij zijn ingebouwd in een installatie analoog aan par 4.93. en 4.94. De genoemde eisen lijken een verscherping van de NRB die toch in het algemeen geldt omdat zij als bbt document is aangewezen? Wij gaan ervan uit dat voor een heel complex de NRB geldt ook voor activiteiten die niet onder de vergunningplicht vallen. Dat voorkomt discussie over het aan en uit zetten van deze regels.

In het algemeen zien wij graag dat voor de regels voor de opslag voor gevaarlijke stoffen wordt aangesloten bij de formuleringen en aanpak van bestaande PGS-sen. Er lijkt erop dat formuleringen van verschillende PGS-sen zijn vermengd (zie ons voorbeeld bij art 4.898)

Ook is er geen rekening gehouden met bestaande situaties waar de PGS dat wel doet. Dit is ongewenst. PGS richtlijnen zijn in beginsel bedoeld voor nieuwe situaties.

Artikel 3.47

Het is niet helder wat wordt bedoeld met opslaan van afvalstoffen 'op een andere locatie dan de locatie van productie'. Chemische bedrijven staan veelal op grote terreinen waar productie en opslag op een ander deel van dat terrein/ die locatie plaatsvindt. Daarnaast zijn chemische bedrijven vaak gesitueerd in clusters met meerdere bedrijven op een locatie / terrein.

Art 3.73 e.v.

Zie hiervoor onze algemene opmerkingen en voorbehoud. Het gaat hierbij om zeer veel voorschriften als deze komen naast de vergunning.

Artikel 3.92

De verwijzing naar par. 4.33 ontbreekt in art. 3.92. Met name producenten van farmaceutische producten vallen onder de regels van een oplosmiddeleninstallatie. (zou in analogie moeten zijn met bijv. de rubber- en kunststofindustrie, waar in art 3.103 g wel een verwijzing is opgenomen.)

Wij gaan ervan uit dat de verwijzing naar de regels voor het maken van titaandioxide een omissie is.

Artikel 3.97 (Voedingsmiddelenindustrie)

Onduidelijk is waarom er onderscheid wordt aangebracht tussen levensmiddelen en voeder (onder a) en het maken of bewerken van voeding voor landbouwhuisdieren (onder e)

Immers voeding voor landbouwhuisdieren is ook voeder.

De productie van voeder voor landbouwhuisdieren is nu altijd, ongeacht volume een milieubelastende activiteit. De productie van petfood (niet landbouwhuisdieren) ontbreekt hier.

Is dat (on)bedoeld?

Omdat zetmeel en suiker niet worden gemaakt maar gewonnen uit gewassen hoort de formulering: het maken van zetmeel en suiker in 3.97 onder f aangepast te worden.

Het uit gewassen gewonnen zetmeel kan vervolgens worden bewerkt (gemodificeerd) en afgezet worden als grondstof voor diverse toepassingen (food, feed en overig)

Artikel 3.99 (algemene regels)

a) Het mechanisch bewerken van diverse materialen, bedoeld in paragraaf 4.20

Mechanische bewerkingen van de genoemde materialen moeten altijd in pandig plaatsvinden en er geldt een reeks van verplichtingen m.b.t. emissies.

In de praktijk hebben bedrijven voor papier, karton en/of plastic perscontainers in gebruik. (t.b.v. van het mechanisch verdichten). Op grond van de huidige formulering is dat dan niet meer toegestaan in de buitenlucht en moet aan allerlei verplichtingen worden voldaan waarvan het milieubelang niet vaststaat (4.341 t/m 4.347).

d) Het op- en overslaan van goederen, bedoeld in paragraaf 4.106

Met betrekking tot 4.1083 zou maatwerk mogelijk moeten zijn. In de voedingsmiddelen industrie ontstaan vaak grote volumes bijproducten waarbij bodembelasting bij blootstelling aan neerslag kan optreden maar in de praktijk zeer beperkt is gebleken. Een kerende voorziening met een passend monitoring regiem moet mogelijk zijn.

De formulering van 4.1093 verplicht om alle bederfelijke goederen binnen 14 dagen af te voeren.

Onduidelijk is wat onder bederfelijk wordt verstaan, of dit in alle gevallen haalbaar is en hoe de samenhang is met toegestane geurcontouren (doelen). Dit is wel een heel erg ruim gedefinieerd middelvoorschrift.

Art 3.218 (Brandbestrijdingstechnieken)

Als een permanente voorziening aanwezig is dat een mba en vergunningsplichtig. Inclusief een lozingsvergunning voor het lozen van het dat bluswater en regels voor emissies van zzs. Valt onder tmf maar de regels gelden. Commentaar? Edwin?

Hoofdstuk 4

Artikel 4.5 (informereren bij wijziging)

De toevoeging dat dit onverwijld moet gebeuren kent de richtlijn en BRZO 2015 niet. Het is niet nodig en zal leiden tot discussie bij strikte handhaving over het begrip “onverwijld “

onder d:

Het informeren over “een wijziging van de gegevens die bij de aanvraag om een omgevingsvergunning zijn gevoegd” is een uitbreiding van de richtlijn en BRZO 2015. Dit vereiste geldt daarin wel voor naam, adres, zetel en wie de exploitant is maar niet voor alle gegevens van de aanvraag voor de milieuvergunning. Dit is een ongewenste uitbreiding t.o.v. het huidige art 6 lid 5 BRZO 2015/ artikel 7 lid 4 van de Seveso richtlijn en leidt tot onnodige regeldruk.

artikel 4.6 (gelijkwaardigheid):

Voor voorschriften uit de Seveso paragraaf is geen maatwerk en geen gelijkwaardigheid mogelijk.

Dus ook geen afwijking van NTA 8620 die momenteel nog als keuze mogelijk is. De afwijking van het nog heel recente in werking getreden BRZO 2015 wordt niet toegelicht. (BRZO 2015 art 7 lid 6). De NTA 8620 gaat uit van het gebruik van veiligheidsprestatie indicatoren. De richtlijn verplicht daar niet toe maar zegt in Bijlage III dat dit kan horen tot de procedures. Zo ook in het BRZO 2015. Dit is een ongewenste uitbreiding van de huidige regelgeving.

Art 4.8 (preventiebeleid)

Het preventiebeleid is een uitvloeisel van de richtlijn die zich beperkt tot de risico's van zware ongevallen. Ten onrechte staat er nu dat het preventiebeleid evenredig is aan de risico's van gevaarlijke stoffen. Het preventiebeleid richt zich niet op alle gevaarlijke stoffen maar enkel op die genoemd in Bijlage 1 van de richtlijn.

Art 4.10

Het gaat te ver om bij elke wijziging van gegevens het beleid en het veiligheidsbeheerssysteem te moeten bijwerken. Zeker omdat het beleid zou moeten worden bijgewerkt bij elke wijziging van gegevens die bij de aanvraag voor de omgevingsvergunning werden vermeld. Dat zijn er veel meer dan relevant voor dit onderwerp.

Het beleid houdt in wat er in artikel 4.8 wordt genoemd en daarin past niet voortdurende wijziging n.a.v. gegevens die voor het beleid zelf niet relevant zijn

Art 4.7

Het moeten treffen van alle maatregelen gaat onnodig ver. Artikel 5 van de Seveso richtlijn spreekt over het treffen van alle nodige maatregelen. Het overnemen van

deze nuance is gewenst om conform het uitgangspunt dicht bij de EU richtlijnen te blijven. Daarnaast is het de exploitant die de maatregelen treft. Nu is niet aangegeven voor wie de verplichting geldt.

Artikel 4.11:

Onder 2 f: De vergunninghouder van een Seveso inrichting moet een schatting maken van de kans en de omvang van de effecten van een zwaar ongeval dat door een naburige Seveso-inrichting wordt veroorzaakt.

Dit is niet overeenkomstig het gestelde in de artikelsgewijze toelichting dat degene die een Seveso inrichting exploiteert de interne en externe oorzaken van zware ongevallen analyseert. Analyse van een oorzaak staat los van het maken van een kans en de omvang van een zwaar ongeval door een naburige inrichting. Deze analyse moet immers door de exploitant van de desbetreffende inrichting uitgevoerd zijn en ter beschikking gesteld zijn aan de Seveso inrichting waarin een domino effect veroorzaakt wordt (zie artikel 8.29 BKL). Dergelijke informatie kan wel in het noodplan worden opgenomen.

In lid 3 onder b wordt in detail gesproken over zones, gesplitst naar interne en externe veiligheid en naar de voorbereiding van de rampenbestrijding. Het is ook niet duidelijk wat met dit laatste punt 1 en 3 wordt bedoeld. De richtlijn vraagt alleen om zones i.v.m. zware ongevallen (externe veiligheid Bijlage II onder 2)

Lid 3 d vraagt om scenario's per installatie. Ons dunkt dat dit per inrichting moet zijn zoals ook de richtlijn in bijlage IV stelt.

Lid 3 e wat wordt bedoeld met dit lid?

Lid 4b: in de tekst bij " menselijke fouten" dient toegevoegd te worden "tijdens gebruik"

Lid 4d strookt niet met de huidige door het BRZO bevoegd gezag geaccordeerde handelwijze.

Op basis van de SIL methodiek worden beveiligingen toegepast die standaard op een rest risico kleiner 10-5 uitkomen. Dit rest risico is algemeen aanvaard binnen de industrie en geaccepteerd door de overheid. Beter is om voor de invulling van deze aspecten verdere risicoreductie het criterium groter dan het rest risico 10-5 aan te houden. Wordt voldaan aan een rest risico kleiner dan 10-5, dan hoeft dit niet ingevuld te worden. Op dit moment ontbreekt een toets criterium voor kosten voor verdere risicoreductie, daarom heeft het opnemen van kosten geen toegevoegde waarde.

Lid 5 is wel heel stellig dat de risico's worden beheerst. Wij stellen voor hier op te nemen "op adequate wijze " worden beheerst. Zie ook ons punt eerder over redelijkerwijs. Als dergelijke teksten letterlijk worden toegepast zijn ze niet meer werkbaar.

Artikel 4.13 (wijzigen veiligheidsrapport)

Lid 3: "Om rekening te houden met nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten, wordt het veiligheidsrapport op ieder ander tijdstip gezien en

zo nodig bijgewerkt'. Deze omschrijving is breed en voor meerdere uitleg vatbaar. Voorstel: Het veiligheidsrapport wordt gezien en zo nodig bijgesteld bij essentiële wijzigingen of relevante veranderingen ten gevolge van nieuwe technische kennis over veiligheid over andere nieuwe feiten.

lid 4: het VR wordt aangepast als een wijziging plaatsvindt die is vermeld bij artikel 4.5. onder d. Zie onze opmerking bij dat artikel. Dit zou betekenen dat bij elke wijziging ten opzichte van de in de aanvraag om de omgevingsvergunning verstrekte gegevens ook het VR gewijzigd moet worden.

lid 5: Wij stellen voor dat alleen voor essentiële wijzigingen aan het bevoegd gezag worden meegedeeld. Kleine wijzigingen of veranderingen worden verstrekt bij de vijf jaarlijkse herziening

Artikel 4.15 (intern noodplan)

Lid 1: met het oog op het reduceren van de effecten van zware ongevallen wordt een intern noodplan opgesteld. Niet ter voorkoming van zware ongevallen.

Artikel 4.16 (raadpleging werknemers en informatieverschaffing)

Het 2^e lid. Is niet conform (concept) PGS 6. In PGS is het volgende gesteld: ' Ten behoeve van de planning voor noodsituaties behoort een intern noodplan te worden opgesteld dat is gebaseerd op de identificatie en beoordeling van gevaren en de op grond hiervan getroffen maatregelen. Bij de vaststelling en de wijziging van interne noodplannen behoren de ondernemingsraad, de personeelsvertegenwoordiging of, bij het ontbreken daarvan, de belanghebbende werknemers te worden geraadpleegd. Vervang de tekst van dit lid door deze (concept) PGS 6 tekst.

Lid 2; het criterium " langlopende overeenkomst tot aanneming van werk" is niet eenduidig.

Artikel 4.17

de actuele lijst van gegevens zijn meteen beschikbaar. Vanaf wanneer? ?

artikel 4.19 onder f

Wij zien niet waarom wij na een ongeval de materiele schade in de Seveso inrichting moeten melden. Deze informatie is niet voor het publiek relevant en kan bedrijfsgevoelig zijn. De richtlijn vraagt dit niet

Artikel 4.22. "Toepassingsbereik"

Lid 2. In dit artikel staat dat de nominale vermogens van stookinstallaties (>15 Mw) op 1 schoorsteen bij elkaar moeten worden opgeteld. In het nu vervallen BEES bij artikel 6 lid 2 stond dat dit niet van toepassing is voor installaties vóór 29 mei 1987.. Wij zien dit graag opgenomen in het BAL . Voor de oudere installaties betekent dit een aanzienlijke investering.

Art 4.24 Zoals eerder gesteld is het absoluut niet kunnen afwijken van meet en registratie verplichtingen een te strenge bepaling, vooral voor meetverplichtingen waarvoor de richtlijnen hetzij de mogelijkheid tot afwijken biedt of ze niet verplicht stelt.

Art 4.28 de verwijzing naar art 4.49 die over minder dan 500 uur gaat is niet duidelijk

Art 4.50 artikel 5.9 lid 3 van het AB (500 mg grens) is niet overgenomen. Dit is wel noodzakelijk

Hoofdstuk 4:

Art 4.24 en 4.38

Maatwerk is onnodig beperkt tot NO_x en SO_x. Wij zien niet in waarom dat niet breder kan, in elk geval voor de gevallen genoemd in artikel 4.38.

Artikel 4.33

In dit artikel zijn lid d en e toegevoegd. Dit is niet haalbaar met name voor raffinaderijen

Artikel 4.38

In de Activiteitenregeling, artikel 5.5 tabel 5.5 is opgenomen: debiet NEN-En 16911-1. Artikel 4.38 wijkt hiervan af 2.h voor debiet: ISO 10780.

Artikel 4.39

Er is sprake van onevenredige kosten indien alle schoorstenen van gasgestookte fornuizen moeten worden voorzien van CEMS. Hiervoor zou een maatwerkvoorschrift mogelijk moeten zijn bijv als de stofemissie altijd < 0,5 mg/Nm is. Bovendien is het niet mogelijk de meetapparatuur QAL-1 te certificeren vanwege het lage emissieniveau; emissie stof in 99% van de tijd <detectiegrens stof (< 0,5 mg/Nm³).

Bovendien zijn er geen meetvoorzieningen op gasgestookte fornuizen die voldoen aan de meetnormen voor stof.

Artikel 4.40

Graag maatwerk mogelijk maken voor berekening van het waterdampgehalte en debiet, of kan dit via PEMS?

Artikel 4.50 ten onrechte is de verruiming tot 500 mg zoals mogelijk was op grond van artikel 5. 9 lid 3 van het AB niet overgenomen. Dat leidt tot een niet haalbare emissiewaarde voor de praktijk.

Artikel 4.441

Tabel 4.441, nummer 20 analoog aan de RIE als activiteit "Maken van farmaceutische producten" opnemen i.p.v. maken van geneesmiddelen. Voor het formuleren van geneesmiddelen zijn namelijk geen oplosmiddelen nodig, voor de productie van de farmaceutisch actieve grondstoffen wel.

Artikel 4.458

Analoge tekstuele wijziging als bij artikel 4.441 (maken van farmaceutische producten).

Artikel 4.898 (Opslaan van vloeibare brandstoffen en opslaan van andere vloeibare gevaarlijke stoffen dan vloeibare brandstoffen in bovengrondse opslagtanks)

Het is handiger om voor deze paragrafen aan te sluiten op de indeling die ook bij PGS is gebruikt:

Vloeibare brandstoffen
 Brandbare vloeistoffen
 Overige vloeistoffen

PGS 29 m.b.t. de categorie brandbare vloeistoffen ontbreekt.

De richtlijn bodembescherming atmosferische bovengrondse opslagtanks ontbreekt. Deze richtlijn wordt in alle vergunningen op de site gebruikt waar sprake is van opslag in atmosferische bovengrondse opslagtanks.

Artikel 4.438 lid 1 Bal:

Installaties moeten voldoen aan de volgende eisen:

- I. met kooldioxide aan NPR 7601, paragraaf 5.7 en de hoofdstukken 7 en 8, met uitzondering van de paragrafen 8.3 en 8.6,
- II. met koolwaterstoffen aan NPR 7600, paragraaf 5.7 en de hoofdstukken 7 en 8, met uitzondering van de paragrafen 8.3 en 8.6, of
- III. met ammoniak aan PGS 13.

De eisen voor installaties met als koudemiddelen kooldioxide of koolwaterstoffen zijn gelijk aan de eis uit artikel 3.16b Activiteitenregeling. Voor ammoniak moet volgens de nieuwe eisen aan de gehele PGS 13 worden voldaan, terwijl nu moet worden voldaan aan paragraaf 2.5, met uitzondering van voorschrift 2.5.6, hoofdstuk 5 en hoofdstuk 8, met uitzondering van de paragrafen 8.3 en 8.6, van PGS 13.

Voor koelinstallaties die ammoniak als koudemiddel hebben gelden er straks dus meer eisen dan nu het geval is. Waarom het huidige beschermingsniveau onvoldoende is, wordt niet duidelijk. Bovendien zijn dergelijke open normen als "voldoen aan PGS 13" in het verleden door de rechter onderuit gehaald.

Artikel 4.903

Lid 2b. Voor bestaande tanks is dit installatiecertificaat in de praktijk vaak niet afgegeven / aantoonbaar aanwezig.

Lid 2c. Beoordeling en controle vind bij een aantal grotere bedrijven plaats door eigen inspecteurs die hiervoor opgeleid zijn doch niet persoonlijk of op instellingsniveau zijn gecertificeerd.

Artikel 4.905

lid 3. Dit is voor het ondergrondse deel van bestaande riolering een aanscherping van NRB 2012 5.1 Afvoer van afvalwater in bedrijfsriolering. De eisen voor bestaande riolering weergegeven in tabel 5.1.1 Met de hierin beschreven combinatie van maatregelen en voorzieningen biedt ruimere mogelijkheden.

Voldoen aan lid c.in het concept ontwerp vergt kostbare investeringen.

Artikel 4.926 (bodem: vulpunten en aftappunten)

Lid 3. Is niet in lijn met de NRB 2012 waar onderscheid wordt gemaakt tussen bestaande en nieuwe situaties. Dit geeft problemen voor bestaande riolen.

Artikel 4.927

'Hieraan wordt in ieder geval voldaan....' Moet voor instrumentele overvulbeveiligingen op opslagtanks nu gelijkwaardigheid worden aangetoond?

Artikel 4.928 (bodem: lekbak)

Een lekbak heeft een lekbakcertificaat volgens BRL K792...? Dat is in de NRB 2012 niet vereist. Het voorschrift gaat daarmee onnodig verder.

Artikel 4.946 2.a

Volgens NRB 2012 kan worden volstaan met een vloeistofkerende voorziening. Wij zien niet in waarom dit wordt aangescherpt...

Artikel 4.938 e.v. (par 4.95):

Het opslaan van deze oliën (par 3.2.10) in bovengrondse opslagtanks voor zover niet vergunningsplichtig valt onder par 4.95. Wij missen in 4.95 dat tanks zijn uitgesloten indien zij zijn ingebouwd in een installatie analoog aan par 4.93. en 4.94.

De genoemde eisen lijken een verscherping van de NRB die toch in het algemeen geldt omdat zij als bbt document is aangewezen. Wij gaan ervan uit dat voor een heel complex de NRB geldt ook voor activiteiten die niet onder de vergunningplicht vallen. Dat voorkomt discussie over het aan en uit zetten van deze regels.

Hoofdstuk 5 Bal

Artikel 13 Wbb voorziet in generieke zin in het aanpakken van nieuwe bodemverontreiniging, waarin onder meer een redelijkheidstoets zit. Deze is ook te vinden in de NRB. Thans vindt overleg plaats over de formulering waarin de zorgplicht in de Omgevingswet zal worden vormgegeven. Het is de vraag waar deze redelijkerwijs nu terugkomt.

IPPC en Seveso inrichtingen moeten voldoen aan paragraaf 5.4.2.

Deze paragraaf legt geen koppeling met de NRB die wel is aangewezen in het BKL Bijlage XX (BBT documenten). Dat vinden wij ongewenst. Dit zou betekenen dat de ruimte die de NRB biedt voor maatwerk en die toch nog vrij onlangs is herzien niet meer geldt.

De status van de NRB is nu ook onduidelijk. In de toelichting wordt gesteld dat de NRB als document komt te vervallen terwijl zij wel is opgenomen in Bijlage XX. De NRB geeft meer nuances dan de regels die in het besluit her en der zijn opgenomen.

Volgens de toelichting is het beschermingsniveau van de NRB het uitgangspunt (verwaarloosbaar bodemrisico.) Waar de NRB vloeistofkerend toestaat, wordt in het voorstel alleen vloeistofdicht geaccepteerd. Dit is een onnodige en ongewenste aanscherping

Artikel 5.13

NTA 8029 voor het meten van fijn stof. Wordt nu verplicht gesteld en een vergelijkbare alternatieve methode is expliciet uitgesloten. Dat is nu niet zo. Toelichting geeft aan dat gelijkwaardigheid mogelijk is omdat de wet dat als uitgangspunt heeft (art 4.7) maar dan is eerst toestemming nodig. Dit is een aanscherping van de huidige regels.

Luchtmodule

Art 5 18 a, en 5.22: Missen wij hier een koppeling met artikel 8.19 BKL? Voorkomen moet worden dat een bedrijf dat voldoet aan BBT conclusies waarin al dan niet een stof (groep) is geadresseerd toch maatregelen zou moeten treffen om aan de emissie eisen van de in de luchtmodule genoemde tabellen te voldoen.

Artikel 5.18b/5.25

In het Activiteitenbesluit geldt er alleen bij overschrijding van de grensmassaastroom een emissiegrenswaarde. Uitgangspunt is dat de grensmassaastroom de lokale luchtkwaliteit voldoende beschermt. De grensmassaastroom is in het BAL verdwenen. De voormalige vrijstellingsgrens is nu als "ondergrens" genoemd, waarmee een verzwaring van eisen wordt geïmplementeerd.

Volgens nota van toelichting is het begrip grensmassaastroom verlaten omdat er geen sprake meer is van inrichting maar van activiteiten. Voor Seveso-inrichtingen is er echter nog steeds sprake van een inrichting. Dus hier moet het begrip grensmassaastroom in stand blijven. Of maatwerk moet mogelijk worden.

Artikel 5.18b/5.25

Voor bestaande bronnen moet het via maatwerk mogelijk zijn om af te wijken van artikel 5.25 mits voldaan wordt aan artikel 5.21, zie ook AB art 2.4 lid 5 en 6 Als de emissie onder de grensmassaastroom blijft, is toetsing aan het MTR niet nodig. Het uitgangspunt is dat de grensmassaastroom voldoende bescherming geeft om immissiegrenzen te waarborgen

Artikel 5.25

Dit artikel geeft aan dat alle puntbronnen moeten worden gemeten. Dit is voor een inrichting als de (petro) chemie niet doenlijk . Het betekent dat kleine emissiebronnen nu wel moeten worden aangepakt. Dit betekent meer kosten voor de industrie met weinig milieueffect. Hier moet onderscheid worden gemaakt in relevante en niet-relevante puntbronnen. Bovendien zijn er geen meetvoorzieningen op niet-relevante puntbronnen of is dit ook niet mogelijk. Daarnaast kan er op veel plaatsen ook niet worden gemeten conform de eisen van een meetpunt.

Artikel 5.26

Maatwerk mogelijk maken voor berekening waterdampgehalte en debiet

Toelichting pagina 77, pagina 478 BAL

Onduidelijkheid over de toepassing van de PGS richtlijnen in het BAL (NVT blz. 77) en de omzetting naar PGS Nieuwe Stijl: wij vinden dat doelvoorschriften mogelijk moeten zijn bij de omzetting van PGS richtlijnen naar de verplichtingen voor bedrijven. De discussie is hierover nog gaande en daarom bepleiten wij terughoudendheid voor de wetgever in deze. Het past immers in de nieuwe aanpak van de Omgevingswet bedrijven zelf invulling kunnen aan dergelijke regels.

OMGEVINGSBESLUIT

In artikel art 9.5, tweede lid en bijlage 5, over de m.e.r. zijn de ondergrenzen voor de m.e.r. beoordeling verdwenen. . Dit is wellicht een uitvloeisel van een uitspraak van het HvJ maar of dat de reden is, is niet toegelicht. Het voorstel betekent in praktijk dat bij elke vergunningsaanvraag een m.e.r.-beoordeling hoort, dus ook bij elke kleine wijziging. Dat is een forse extra last voor vergunningsplichtige bedrijven.

Bovendien is niet vastgelegd binnen welke termijn over die beoordeling moet worden besloten. Het bedrijf moet volgens artikel 16.45 de overheid overigens wel zo spoedig mogelijk over een voornemen informeren. Wij zien hier de lastendruk stijgen en het vergunningsproces weer verlengen. Graag horen wij hoe hier, mede in het kader van de terugdringing van de regeldruk, mee zal worden omgegaan.

Een aantal aangedragen tekstuele opmerkingen

AMvB	Onderdeel	Pagina	Constatering
BKL	Art 8.29	66	In art 8.29 aanhef de verwijzing naar het vierde lid moet naar het vijfde lid zijn
Bkl	Algemene toelichting	17	In voetnoot 4 wordt verwezen naar een niet bestaande paragraaf 3.6 in de toelichting op het Omgevingsbesluit.
Bkl	Artikelen	58	In artikel 8.7 lid 2 wordt een verwijzing gemaakt naar de Wet milieubeheer. Deze wet vervalt met het in werking treden van de Omgevingswet.
Bkl	Artikelen	80	In artikel 8.86 wordt een verwijzing gemaakt naar de Wet milieubeheer. Deze wet vervalt met het in werking treden van de Omgevingswet.
Bkl	Artikelsgewijze toelichting	183	Verwezen wordt naar artikel 2.13, eerste lid, onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Dit moet zijn artikel 2.31, eerste lid, onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.
Bkl	Artikelsgewijze toelichting	184	Verwezen wordt naar artikel 2.13a, eerste lid, onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Dit moet zijn artikel 2.31a, eerste lid, onder b, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.
Bal	Artikelen	315	In artikel 5.14 wordt een verwijzing gemaakt naar artikel 15.51 en artikel 16.5 van de Wet milieubeheer. Deze wet vervalt met het in werking treden van de Omgevingswet.
BKL	Par 5.2.2.		Titel noemt windturbines maar die komen niet daarin voor